

Biologická psychiatrie

Předmět biologické psychiatrie

Biologická psychiatrie se zabývá duševními poruchami a poruchami chování z hlediska přírodovědeckého, tzn., hledá, zkoumá a vysvětluje jejich příčiny, důsledky a možnosti léčby na základě pozorování změn fyzikálních a chemických procesů v organismech. Změny těchto měřitelných parametrů jsou přitom vztahovány k nějakým teoretickým průměrům chápaným jako určitá „norma“.

Jako věda se biologická psychiatrie snaží postihnout obecné principy a zákony související s duševními poruchami, tj. **poznat příčiny, určit následky a možnosti léčby**. Podobně jako v jiných oborech, jsou na základě získaných poznatků formulovány hypotézy, jejichž ověřováním lze dospět k teoriím a zákonům. Platnost poznatků získaných v psychiatrickém výzkumu je však pro určitou osobu pouze pravděpodobnostní. Je to dáno osobním náhledem na většinu skutečností týkajících se duševního stavu, kdy nemůže být důsledně využívána logika.

Východiska biologické psychiatrie

Východiskem biologické psychiatrie je předpoklad, že lidská mysl je spojena s lidským tělem do té míry, že duševní poruchy jsou provázeny nebo vyvolávány změnami biochemickými.

Přesněji, prvním východiskem je **předpoklad jednoty mysli a těla** v tom smyslu, že myšlenky či pocity jsou jedním projevem a biochemické procesy jiným projevem stejné události v mozku.

Druhým východiskem je kauzální pojetí všech přírodních procesů, včetně lidské mysli, tj. **předpoklad, že vše, včetně myšlenek, citů a pocitů, má svou příčinu**. Tato kauzalita přitom není jednoduchá, ale zahrnuje jak vlivy vnitřního prostředí (genetické, endokrinní, imunologické, biochemické a další), tak vlivy vnějšího prostředí, neboť jejich provázanost je zřejmá. Z této komplexnosti vyplývá, že následek určité příčiny nemusí být zcela jednoznačný, ale pouze pravděpodobný.

Metody biologické psychiatrie

Metody biologické psychiatrie vycházejí především z metod biochemických, biofyzikálních, neurofyzilogických, molekulárně biologických, genetických a v neposlední řadě také zobrazovacích metod mozku. Základní metodologický problém spočívá ve skutečnosti, že v oblasti myšlení nemáme dostatečně citlivé měřicí metody. Dosud známé biochemické děje v centrální nervové soustavě (CNS) neumíme vztáhnout dostatečně přesně a selektivně k symptomům duševních poruch, ani k mechanismům jejich vzniku a léčby. Je to dáno složitostí funkce mozku, kdy i jeho „normální“ funkce zahrnují více či méně zjevné (a trvajících po kratší či delší dobu) odchylky z rovnováhy, podobně jako u duševních poruch. Další pokrok v tomto směru si lze představit pouze přes hlubší pochopení normálních funkcí mozku.

Odkazy

Související články

- Biologické léčebné metody v psychiatrii

Externí odkazy

- Výukové materiály – biologická psychiatrie (PowerPointové prezentace) (<https://el.lf1.cuni.cz/bpobsah/>)
- Neurochemie (<https://el.lf1.cuni.cz/bpneurochemie/>)
- Mechanismy účinku psychofarmak (<https://el.lf1.cuni.cz/bppsychofarmaka/>)
- Neurobiologie poruch nálady (<https://el.lf1.cuni.cz/bpdeprese/>)
- Neurobiologie schizofrenie (<https://el.lf1.cuni.cz/bpschizofrenie/>)
- Biochemické vyšetřovací metody (<https://el.lf1.cuni.cz/bpmetody/>)
- Experimentální metody biologické psychiatrie (<https://el.lf1.cuni.cz/bpexperimenty/>)

Doporučená literatura

- Základy biologické psychiatrie (<https://el.lf1.cuni.cz/zbp>)
- Úvod do biologické psychiatrie (<http://psych.lf1.cuni.cz/bp/default.htm>)
- Biochemické hypotézy afektivních poruch (<http://psych.lf1.cuni.cz/bhap/default.htm>)
- Fluorescenční spektroskopie v neurovědách (<http://psych.lf1.cuni.cz/fluorescence/Default.htm>)
- Deprese, antidepressiva a membrány (http://psych.lf1.cuni.cz/antidepressiva/Deprese_antidepressiva_a_memb_rany_2.pdf)
- Vybrané kapitoly z psychiatrie (<https://el.lf1.cuni.cz/vkpobsah/>)